Anul al 58-lea 8 pagini EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei 8 pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939 Nr. 45 Marți 18 Februarie 1941 C I

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN TARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CALATORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

BIBLIOTECA CENTRALA a „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

CONCEPȚIE GREȘITĂ

Tribunalul unui mare oraș de pe malul Dunărei judecă procesele mai multor elemente anarhice, vinovate de abuzuri grave, devastări, loviri și chiar furturi. Condamnări diferite, potrivit legilor cari sancționează delictele respective. Cel din urmă, un tânăr, învinovățit că a furat un palton. Fiind la primul delict, având antecedente bune și circumstanțe în favoarea lui, tribunalul îl achită, dar președintele adaogă:

— Să nu mai greșești a doua oară, că nu mai scapi. Munceste, fă-te om de treabă...

— Să trăiți, d-le președinte, mulțumește acuzatul. Jur că toată viața mea n'o să mai fac politică...

Din acest răspuns al unui delicvent, om simplu, iese în evidență concepția greșită, dar foarte răspândită, care a denaturat la noi ideia de participare a cetățenilor la viața politică a țării și a neamului lor.

A face politică, a te interesa și a contribui la bunul mers al treburilor publice, era un comandament cetățenesc pe care toți oamenii conștienți, din orice țară civilizată, trebuiau să-l urmeze, pentruca din expunerea intereselor tuturor categoriilor sociale să iasă legiuirile cele mai armonioase, menite să asigure propășirea tuturora și în primul rând propășirea statului respectiv.

Colectivitatea trebuia să-și aleagă exponenții vederilor mulțimii cari la rându-le dădeau îndrumările necesare făuritorilor legiuirilor, regulamentelor și orânduirilor.

Toată literatura socială de acum un sfert de veac era plină de ecourile acestor năzuinți ale masselor mereu setoase de dreptate și de lumină, mereu dezamăgite de denaturarea, de falsificarea în practică a ideilor atât de generoase care dădeau mulțimii obligativitatea participării la viața publică a țării lor.

Grăbiții, interesații și profitorii au întinat ideea și pentru foarte mulți — nu de azi ori de ieri, ci de vreme îndelungată — a „face politică" înseamnă îmbogățire rapidă, parvenire fără muncă și fără merite la situații nevisate și în foarte dese cazuri — colecția noastră poate forma un istoric al faptelor — simple însușiri ale avutului colectivității operate la adăpostul politicii.

Absența sancțiunilor a deformat în mintea oamenilor simpli ideea de politică, ideea de conlucrare solidară la binele public, iar oamenii mari ai țării, oamenii de mare suprafață și cu netăgăduită pricepere au fost înlăturați grație acelui spirit diavolic de dividere, de învrăjmășire, de proteguire a celor cu pete și de absolvire a celor vinovați.

Această concepție fundamental greșită o putem îndrepta restabilind ierarhia valorilor, drepturile meritului, imperativele onestității, lumină și dreptate pentru toți.

Un singur fel de politică: a neamului tău, căreia trebue să te dăruești complet, desăvârșit, cu toată curățenia pe care o pretinde adevărata dragoste de țară, iată ce trebue să aibă în vedere toți cei cari aspiră să aibă vre-un rol în conducerea treburilor obștești.

„BLESTEMATA BURGHEZIE?"

de STELIAN POPESCU

Confratele „Porunca Vremii" într'un antrefileu din numărul de Joi 13 c. scrie:

„In ultima vreme burghezia a abdicat dela rosturile ei de onoare și conservare personală. S'a lăsat demisă din legile ei și terorizată. N'a schițat niciun gest de împotrivire și de apărare, deși își striga disperarea pela toate răspântiile".

Este o generalizare nedreaptă ceeace face confratele nostru. Nu burghezia a abdicat de la dreptul ei de apărare și onoare, ci conducerea statului a împiedicat-o, pe orice cale și chiar pe aceea a presei ca să se apere.

In cartoanele censurii stă și azi articolul semnat de directorul nostru, d. Stelian Popescu, ca răspuns obiectiv și cinstit la cel mai vehement și nedrept articol ce a fost scris vre-odată contra burgheziei, intitulat „BLESTEMATA BURGHEZIE", apărut într'un oficios la 12 Noembrie 1940.

Reproducem mai jos articolul directorului nostru, cu speranța că azi va fi permis să apară, ca să se vază ce vremuri am trăit și cine poate prevedea ce ne va mai fi dat să vedem.

Iată articolul:

Viața este o luptă, și dacă o dai pentru triumful adevărului și al dreptății merită să fie trăită, altfel nu. Eu am ales această cale și nu regret. De aceea, când văd că se găsesc astăzi unii, cari vor să-mi dea lecții de naționalism — mie, care, student fiind am pătimit pentru triumful cauzei naționale, încă de pe timpul faimosului proces al Memorandului — un zâmbet de compătimire îmi apare pe figură și mă întreb dacă mai este nevoie de dat vreun răspuns ușuratecului care, într'un ziar guvernamental, face aluzie la noaptea Sf. Andrei, fără să-și fi dat osteneala să știe că, la intensificarea luptei pentru triumful naționalismului, eu și „Universul" aveam partea indelebilă pe care nici o ură nu o poate întuneca, și nici istoria românească nu o poate trece cu vederea.

Satisfacțiile pe care mi le-au dat și conștiința mea nesovăitoare pentru triumful ideii, căreea de pe băncile școalei m'am consacrat, și contribuția de tot felul dată altora ca să se poată angrena în lupta națională, pe care eu o duceam, și aprobarea opiniei publice pentru redeșteptarea conștiinței căreea am luptat chiar când guvernul de tristă memorie al lui Armand Căline scu mi-a pus pumnul în gât ,ca să tac — m'ar scuti ca să dau un răspuns, dacă experiența mea, anii mei nu mi-ar spune, că nu este bine, în ceasul de față, să las să treacă nespulberată încercarea de a arunca oprobriul asupra unei clase sociale căreea neamul nostru trebue să-i fie recunoscător.

In clipa când abcesul relelor cari duceau țara la pieire s'a spart și au început să se ivească zările unor vremuri mai bune, n'a fost nimeni mai bucuros decât mine și strigătul meu: Iată-l! ca al lui Archimede odinioară: „Evrica"! arăta convingerea mea că s'a isprăvit cu regimul capriciilor personale, cu regimul abuzurilor de tot felul, cu regimul inconștienței, al necinstei, al lichelismului și că începe o eră nouă: a dreptății, a adevărului, a devotamentului tuturor pentru interesele țării, a legalității bine chibzuite, a unei cinstite colaborări între toate clasele sociale, bazată pe muncă și pe merit, a unei strânse legături cu tradițiile românești sănătoase, a considerării valorilor morale și naționale, a unui naționalism dinamic, creator, o eră a omeniei și a legii. In strigătul meu era satisfacția pe care mi-o dădea credința în puterea de muncă și în idealismul tineretului nostru, era convingerea mea că tot ce este bun în această țară se va uni, că tineri și bătrâni vor găsi în patriotismul lor, în solidaritatea lor, însuflețirea necesară pentru a scoate țara din impasul în care o aruncase nepriceperea ori nebunia care tronase până aci.

De aceea, din primul moment, fără nicio rezervă, fără nicio pretenție, — aceasta o poate spune cine trebue, — am sprijinit întemeierea noului regim, iar țara întreagă s'a alăturat în direcția pe care un mare organ de opinie publică i-o indica.

Dar dragostea mea de o nouă așezare nu m'a făcut să renunț la dreptul cinstit de a atrage atenția asupra greșelilor care se pot săvârși, asupra nemulțumirilor care se pot ivi. Tocmai fiindcă cred în nevoia unei însănătoșiri profunde a vieții noastre publice, înțeleg să fiu și mai atent în îndeplinirea datoriei ce am, de exponent al intereselor opiniei publice, care este temelia unei prese oneste.

Dar iată că, tocmai din această cauză, și sub regimul de azi, într'un ziar condus chiar de un membru al guvernului, sunt atacat violent, făcându-mă exponent al „blestematei burghezii". Dacă ar fi vorba numai de persoana mea, nu aș răspunde și nu m'aș angaja în nicio polemică. Am dus cu succes destule lupte sub blestematul regim care a apus, ca să le încep din nou. Dar tot așa declar, dela început, că sunt și așa voi rămâne, câte zile voi mai avea, un adversar neclintit al luptei de clasă, preconizată în articolul cu pricina, al anarhizării vieții noastre sociale, al urii între frații de același sânge.

Respect munca, o consider temelia vieții individuale și naționale. Prin muncă, și

Continuare în pag. 3-a

PORTURI GRECEȘTI

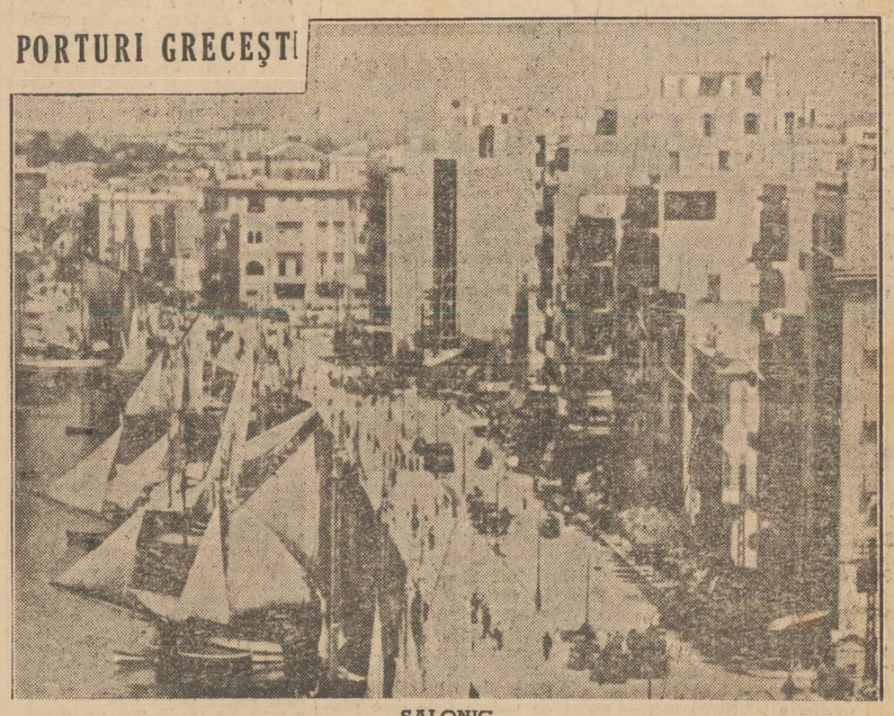

SALONIC

ORICE ACȚIUNE POLITICĂ DE ORICE NATURĂ ESTE INTERZISĂ

TEXTUL DECRETULUI REGAL. — EXPUNEREA DE MOTIVE A CONDUCĂTORULUI STATULUI

Monitorul Oficial n-rul 39 din 15 Februarie publică următorul decret regal:

MIHAI I-iu,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului Conducătorului Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri,

In virtutea decretului regal Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940,

Am decretat și decretăm:

Art. 1. — Se abrogă dispozițiile I. D. R. Nr. 3.151 din 14 Septembrie 1940.

Art. 2. — Până la o nouă reglementare, orice acțiune politică de orice natură este interzisă.

Art. 3. — D. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului Nostru de Miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în Sinaia la 14 Februarie 1941.

MIHAI

CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN
și
PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI,
General ION ANTONESCU

RAPORTUL D-LUI GENERAL ION ANTONESCU, CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN ȘI PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, CĂTRE M. S. REGELE

SIRE,

Frământările interne grave pe care le-am suferit și situația internațională cer azi tuturor Românilor să renunțe la orice acțiune care ar putea să-i despartă, pentru a putea dărui neamului și Tronului toată credința, munca și jertfa lor.

Suferințele și încercările Patriei ne poruncesc să unim cugetele și puterile românești în voința neînduplecată de a stăpâni viitorul.

Până când împrejurările ne vor îngădui să reluăm organizarea noastră politică pe baze temeinice și constructive, am socotit că orice acțiune politică trebue oprită, interesul național al apărării drepturilor Patriei trecând înaintea tuturor scopurilor oricât de înalte.

De aceea, am onoare să supun Inaltei Maiestății Voastre semnături alăturatul proiect care, până la o nouă reglementare, interzice orice acțiune politică de orice natură.

Sunt al Țării
și
Al Maiestății Voastre
Prea plecat și prea supus servitor,
Conducătorul Statului Român
și
Președintele Consiliului de Miniștri
GENERAL ION ANTONESCU

O NOUĂ INCERCARE DE TULBURARE A ORDINEI NU MAI ESTE POSIBILĂ

POPULAȚIA ESTE RUGATĂ SĂ FIE LINIȘTITĂ ȘI SĂ NU DEA CREZARE SVONURILOR RĂSPÂNDITE DE INVINȘI, DE RĂU VOITORI ȘI DE DUȘMANI

Comunicatul Președinției consiliului de miniștri

Președinția consiliului de miniștri ne trimete următorul comunicat:

Circulă svonul că o nouă rebeliune va isbucni. Din această cauză domnește o stare de neliniște dăunătoare colectivității.

Președinția Consiliului de miniștri asigură Țara că o nouă încercare de tulburare a ordinei nu mai este posibilă.

Populația este rugată să fie liniștită și să nu dea crezare svonurilor răspândite de învinși, de răuvoitori și de dușmani.

Singura armă rămasă acestora este șoapta și amenințarea din umbră.

Prin câteva exemple, care vor fi date în curând, prin pedepsirea acelora care poartă șoapte, se va pune capăt și acestui sistem.

CITIȚI IN CORPUL ZIARULUI:

NOUA ORDONANȚA A COMANDAMENTULUI MILITAR AL CAPITALEI PRIVITOARE LA CIRCULAȚIA PE STRAZI ȘI LA INCHIDEREA SPECTACOLELOR ȘI RESTAURANTELOR.

INTREVEDEREA DELA MONTPELLIER

Mareșalul Petain sosind la Montpellier în vederea întâlnirii cu generalul Franco, e întâmpinat de amiralul Darlan, noul ministru de externe al Franței.

VIE ACTIVITATE LA BERLIN IN VEDEREA NOUILOR EVENIMENTE

REZULTATELE INTREVEDERILOR GENERALULUI FRANCO CU DUCELE ȘI MAREȘALUL PETAIN. — URMĂRILE INTÂLNIRII MINIȘTRILOR IUGOSLAVI CU FUEHRERUL

(PRIN TELEFON DELA CORESPONDENTUL NOSTRU)

Berlin, 15. — Situația actuală în domeniul politic este caracterizată prin activitatea diplomatică în Vestul și Sud Estul Europei.

In ceeace privește domeniul militar, pregătirile pentru lămurirea situației în Marea Mediterană cât și pierderile grave de vapoare suferite de Anglia în ultimele zile, formează obiectul principal al discuțiilor. Se poate spune că pauza de iarnă a trecut. Toate comentariile germane în ceeace privește situația militară se referă la comparații cu anul trecut. Se poate ușor înțelege că pauza de iarnă s'a resimțit numai în exterior. In dosul acestei fațade, s'a desfășurat o vie activitate în vederea nouilor evenimente. In opinia publică, s'au strecurat unele știri după cari pregătirile militare germane, atât pe pământ, cât și pe apă și în aer, au atins punctul culminant. Se afirmă că construcțiile de avioane în serie au atins maximum și că în fiecare zi un nou submarin este lansat. Toate aceste pregătiri indică că Germania urmărește să desfășoare un nou fel de „Blitzkrieg" care nu va fi inferior celui din anul trecut. Se crede că acțiunea împotriva Angliei va avea forma unei lovituri.

Independent de aceasta, distrugerea lentă a adversarului continuă, după cum dovedește marile succese ale aviației germane împotriva convoiurilor britanice. Amiralitatea britanică a recunoscut acum pierderea a șase vase, iar presa americană consideră acest fapt ca unul dintre cele mai de seamă evenimente din ultimul timp. Primul lord al amiralității britanice, sir Alexander, a subliniat — după părerile germane — cu drept cuvânt, faptul că flota britanică n'a avut niciodată o misiune atât de grea ca acum. Această declarație plină de resemnare a lui sir Alexander este comparată cu aceea de acum șase luni. Atunci, sir Alexander a declarat că „dușmanul a dispărut de pe toate mările, afară de Marea Baltică, care însă va îngheța în curând". Și declarația d-lui Churchill că submarinele germane se află acum sub controlul Angliei, este — după părerile germane — în contradicție cu succesele obținute împotriva convoiurilor britanice.

*

Atât cercurile politice cât și presa germană se mențin rezervate în comentarea activității politice în Vestul și Sud-Estul Europei. Totuș, în spatele acestei atitudini, care în Germania și Italia este la ordinea zilei în cadrul unor evenimente diplomatice, se constată un optimism foarte puternic. După știrile sosite din Italia, întrevederea dintre d. Mussolini și generalul Franco par să fi dus la un complet acord asupra atitudinii Italiei și Spaniei în ceeace privește problemele mediteraneene. Deasemenea și întrevederea dintre mareșalul Petain și generalul Franco ar fi avut o desfășurare care ar corespunde concepțiilor Axei.

Dacă în convorbirile vest-europene Italia a putut să vorbească în numele Axei, convorbirile cu politicienii din Sud-Estul Europei au fost conduse de germani. Vizita miniștrilor iugoslavi în Germania are o importanță deosebită. Se știe că dela ultima vizită a prințului regent Paul la Berlin, legăturile dintre Germania și Iugoslavia n'au suferit niciodată vreo turburare. Se știe deasemenea că Germania a acordat guvernului din Belgrad un ajutor prețios, cu ocazia încheerii convențiilor cu Italia, Ungaria și Bulgaria. Deasemenea, atitudinea amicală a Reichului față de Iugoslavia a contribuit mult ca aceasta să nu se resimtă de pe urma sdruncinărilor din Balcani. Și în această privință intențiile britanice de a extinde războiul în Balcani au eșuat.

Se recunoaște la Berlin că și Iugoslavia a avut în unele evenimente importante, cum a fost alipirea Austriei la Germania, o atitudine corectă și foarte înțelegătoare față de Germania. Important este că Reichul consideră Sud-Estul european ca o unitate și că dorește să țină departe de acest spațiu orice intervenție de forțe, atât timp cât Anglia nu va desfășura o activitate contrarie. Din această cauză, întrevederea dela Berchtesgaden reprezintă o consolidare pentru întregul Balcan.

O UZINĂ DE OXIGEN AMERICANĂ DISTRUSĂ DE EXPLOZE

Chicago, 15 (Rador). — Corespondentul agenției Havas anunță:

O formidabilă explozie a ras literalmente din temelii uzina de oxigen lichid din Duquoin (Illinois).

Șapte persoane au fost omorîte și numeroase altele rănite.

Nu se cunosc cauzele accidentului.

IN CORPUL ZIARULUI:

NOUL MINISTRU AL JUSTIȚIEI

REORGANIZAREA MINISTERULUI EDUCAȚIEI, CULTELOR ȘI ARTELOR

SITUAȚIA E DIN CE INCE MAI GRAVA IN EXTREMUL ORIENT

CAMPANIA DIN ERITREEA

ISTORICUL PRIMEI COLONII AFRICANE ITALIENE. — BĂTĂLIA DELA KEREN

de R. SEIȘANU

Eritreea este întâia colonie pe care a întemeiat-o Italia în partea orientală a Africei, cu toate că acest ținut, cuprins între coasta Mării Roșii, Sudanul anglo-egiptean, Abisinia și Somalia franceză, având azi o suprafață de 119.000 kmp. nu este favorabilă unei colonizări în stil mare din cauza climatului și a caracteristicei solului. Azi, pe teritorul Eritreei se bat trupele britanice și sudaneze cu cele italiene și indigene. Acum câteva decenii însă, în 1880—1890, Anglia a fost aceea, care a încurajat și a ajutat Italia să se stabilească pe coasta Eritreei ce era pe-atunci în stăpânirea Egiptenilor.

Interesant de reamintit este faptul, că pe când guvernul italian sub conducerea lui Crispi, a întrevăzut importanța ce o prezintă posesiunea coastei Mărei Roșii cu portul Massaua și a ținutului învecinat, ca bază de operații împotriva Abisiniei și deci ca nucleu al viitorului imperiu colonial din Africa orientală, opinia publică italiană a considerat atunci această politică de expansiune colonială, utopică, aventuroasă și primejdioasă.

Se afirma la Roma, acum câteva decenii, că nu se poate întemeia de Italia un imperiu colonial african, situat la o depărtare de peste 5000 km. de metropolă, fără posibilități de a'l pune în valoare și de a-l apăra. Totuși, Crispi, ajutat de Anglia, care urmărea slăbirea Sudanului egiptean prin penetrațiunea Italiei pe coasta Eritreii, a ocupat în 1885 portul Massaua, stăpânit până atunci de egipteni; iar în 1889, trupele italiene, comandate de generalul Baldissera, au pătruns în teritoriul învecinat de litoralul mării Roșii, până dincolo de localitățile Keren și Asmara.

Așa s'a organizat colonia italiană în triunghiul Massaua-Keren-Asmara. In 1890, generalul Otero, succesorul lui Baldissera, a întreprins o expediție armată pentru cucerirea regiunii dela sud, până la Adua.

După sfârșitul victorios al acestei expediții, întreg ținutul cuprins între portul Massaua, Keren, Asmara și Adua a fost numit Eritreea, după vechiul nume al Mării Roșii. Cu toată opoziția negusului Abisiniei, Menelik, care n'a admis încorporarea regiunii Adua, în teritorul colonial italian și a legei votată de Parlamentul din Roma, privitoare la limitarea teritoriului Eritreii la triunghiul Massaua-Keren-Asmara, guvernul italian a continuat politica sa de expansiune colonială, cu scopul de a lărgi spațiul Eritreii.

In 1894, Kasala, din Sudan, a fost reunită la Eritreea; iar după aceea trupele italiene au înaintat spre sud, până la Axum și lacul Ascianghi, ceeace a provocat războiul cu Abisinia, contra-ofensiva armatei negusului Menelik și înfrângerea trupelor italiene comandate de generalul Baradieri, la Adua, în Martie 1896. După 40 de ani, Italia sub impulsul guvernului Mussolini, și-a luat revanșa prin războiul victorios din Abisinia, după care s'a constituit imperiul colonial din Africa orientală.

Din acest imperiu face parte și Eritreea, — unul din teatrele principale ale războiului actual din Africa. Zona operațiunilor este tocmai triunghiul Massaua—Keren—Asmara, care a fost teritoriul primei colonii italiene înființată în 1890.

Trupele engleze și sudaneze dispun de formațiuni motorizate și mecanizate și în colaborare cu aviația, aplică pe acest teatru de operațiuni tactica și metodele moderne în acțiunea lor ofensivă.

Armata italiană din Eritreea este formată din trupe regulate și din „Dubați", — numele unor soldați indigeni ce poartă turbane albe în cap. Cum Italia este nevoită să susțină lupte și în Abisinia — pe alte două teatre de operațiuni împotriva celor britanice din Africa de sud, din Kenya și din Sudan — iar întăriri nu poa-

(Continuare în pag. 2-a)